

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel, 26.6.2012

C(2012) 4321 final

Per Westerberg
Talman
Sveriges riksdag
SE – 100 12 STOCKHOLM

Herr Talman,

Kommissionen tackar riksdagen för det motiverade yttrandet om utkastet till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut – CRA III {COM(2011) 747 final}.

Kommissionen anser att EU-åtgärder är nödvändiga, eftersom kreditvärderingsinstitut är verksamma på global nivå. Kreditvärderingsinstitut i en medlemsstat gör kreditvärderingar som marknadsaktörer i hela EU använder och förlitar sig på. Brister i regelverket för kreditvärderingsinstitut – eller avsaknaden av ett sådant regelverk – i en enskild medlemsstat kan påverka marknadsaktörer och finansmarknader negativt i hela unionen. Det är nödvändigt med ett sunt och harmoniserat regelverk som är tillämpligt i hela EU för att skydda investerare och marknader från eventuella brister.

En EU-samordning gör det dessutom enklare att uppnå målet om rätten för investerare att få sin sak rättsligt prövad gentemot kreditvärderingsinstitut. Den medföljande konsekvensbedömningen till förslaget om kreditvärderingsinstitut visar att det för närvarande finns betydande skillnader mellan medlemsstaternas lagstiftning vad gäller huruvida och under vilka omständigheter som investerare kan kräva skadestånd från kreditvärderingsinstitut.¹ Kommissionen noterar att riksdagen i det här avseendet motsätter sig EU-harmonisering, samtidigt som man understryker att rådande nationella rättsordningar skiljer sig åt. I några medlemsstater är det dock mycket svårt, för att inte säga omöjligt, för investerare att kräva skadestånd från kreditvärderingsinstitut. Skillnader i medlemsstaternas civilrättsliga ansvarsordning och dess tillämplighet på kreditvärderingsinstitut leder till olika skyddsnivå för investerare, och kan ge incitament till s.k. "forum shopping", dvs. att kreditvärderingsinstitut försöker se till att deras verksamhet omfattas av lagen i en

¹ Den medföljande konsekvensbedömningen till CRA III, SEC(2011) 1354, Annex VI, 2.4. p. 141 ff., finns tillgänglig på http://ec.europa.eu/internal_market/securities/docs/agencies/SEC_2011_1354_en.pdf.

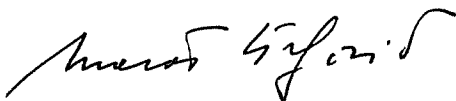
medlemsstat där det är mindre troligt att överträdelser av regelverket medför civilrättsligt ansvar.

Enligt den föreslagna artikeln 35a i förslaget om kreditvärderingsinstitut kan ett kreditvärderingsinstitut hållas ansvarigt gentemot investerare i alla medlemsstater om institutet avsiktligt eller till följd av grov försummelse överträtt förordningen om kreditvärderingsinstitut, och därigenom orsakat skada för en investerare som har förlitat sig på ett kreditbetyg av institutet, förutsatt att överträdelsen i fråga påverkade kreditbetyget.

Den föreslagna artikeln 35a i förslaget om kreditvärderingsinstitut omfattar endast sådana civilrättsliga ansvarsförhållanden som krävs för att investerare i unionen ska ha rätt att få sin sak prövad. De spörsmål som inte uttryckligen är nämnda, däribland frågor rörande procedurer, regleras även i fortsättningen av tillämplig nationell lag. Detta innebär att de särskilda förhållanden i den nationella rättsordningen som inte omfattas av den föreslagna rättsregeln kommer att beaktas, samtidigt som investerare i hela unionen ska ha rätt att få sin sak prövad.

Jag hoppas att det här svaret har bemött de frågor som ni väckte i ert motiverade yttrande och ser fram emot att fortsätta den politiska dialogen med riksdagen i framtiden.

Högaktningsfullt,

*Maroš Šefčovič
Vice ordförande*